

Վառինք , ըզձեզ 'ի մարմանդի
 Երբ տեսանեմ մարցդ առ երի
 Խայտալ թընդալ ոստոստելով
 Եւ անուշակ բառաջելով ,
 Ելի արտօսր յաչացս հոսի
 Եւ թաղծուծին զինե պատի ,
 Բարձրակական զայերս լընուն
 Լ'նմրելիթար սղեոցս հընչին :
 Տըղայս 'ի գիրկ զըգուիլ 'ի մարց
 Երբ տեսանեմ գորովաղբած
 Եւ արտասուօք բերկրապատար
 Սոր առ մանկիկ համբոյրս տալ ,
 Լ'սիրտս յալիս ցաւոց ծրփի
 Յուխ արտասուաց աչքս հեղձանի :
 Բարբառ մանկանց որ մայր ձայնեն
 Սուր ինձ սըլաք 'ի սիրտ մըխեն :
 Ի զուր ես որբն սըրտաբախ
 Սընամ 'ի մէջ մանկանց մատաղ ,
 Թ' իցէ արդեօք մարցն 'ի միջի
 Որ ձայնիցէ զիս իւր որդի :
 Սինչ տըղայոց խաղքն աւարտին
 Վրդտնալաստակ ամենեքին ,
 Վիմեն 'ի գիրկս իւրեանց ծնողաց
 Սընջել ըզլերմ քիրտն երեսաց ,
 Ես տապակէզ 'ի մէջ դաշտի
 Յիմ ընկերացըս մեկուսի ,
 Լամ 'ի մօրէ անլուր անկոչ
 Եւ նըւաղիմ սիրտ 'ի յոգւոջ :

ՅԱՌՈՒԹԻՒՆ ՃԵՊԵՃԵԱՆ

Ես զգայուն սրտի գեղեցիկ թելա-
 դուծիւնը կը յիշեցնէ մեզի Վրդ-
 հուայթ Լ'նգղիացի բանաստեղծին ,
 որն որ խաղական թարգմանութենէն
 այսպէս 'ի հայ դարձուցեր է հիմկու
 Ռաֆայէլեան Սարժարանին յառա-
 ջադէմ ուսանողաց մէկը :

Սանուհ Բափառապան :

ՅՈՐԺԱՄ հողմն ձմեռնային հնչէ 'ի
 հովիտս լերանց և շինական գոհհիկ
 աղիէ զգուռն ընդդէմ մուրացիկն , յոր-
 ժամ արտասուք սառնորակք երերան
 յանմիլիթար աչկունս իմ , ո՛հ քանի
 դառն է յայնժամ բաղդ թափառական
 մանկին :

Սառնակառոյց է ձմեռն , և ես չու-
 նիմ հանդերձիկ , և սիրտ իմ պաղեալ
 է 'ի ծոցի իմում : Չունիմ ես հայր և
 մայր , և ոչ մերձաւոր զոք . քանզի թա-
 փառական եմ ես մանուկս որբիկ :

Սակայն էր և իմ տուն , և հայր և
 մայր սիրասուն և քաղցրալուր ըզձից
 իմոց մանկականաց : Տնակ մեր ծած-
 կեալ էր 'ի դարարագեղ և 'ի կանաչա-
 զգեստ ձորակի միջ , ուրանօր հեծէր
 աղաւնեակն զերգ իւր գորովաղէտ :

Բայց հայր և մայր իմ կոչեցան ան-
 դուստ , և լքին զիս 'ի խաղալիկ ան-
 գութ և անգորով օտարաց : Թափա-
 ռական եմ ես մանկիկ թշուառ :

Վառնաշունչ են օդքս , և ձիւն սաստ-
 կացուցանէ զհողմն բքաբեր , և չիք
 ոք որ ունկն մատուցանիցէ արտասուա-
 հայց և կարեվէր վշտիս : Երթայց ու-
 ըմն 'ի գերեզմանս , ուր դնին ծնողք
 իմ , և մահ լիցի միակ բարերար թա-
 փառականս մանկան :

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻ ՀԱՅՈՑ

Բ .

Վրահ Բ Տեգրանայ , և Թափ հայեպան :

ԵՅՍ տախտակիս վրայ երեցած 3 ,
 4 ու 5 թիւ պատկերները , որոնց վրայ
 միայն կ'ուզենք խօսիլ աս անգամ , են
 մեր Բ Տիգրան Լըշակունի թագաւո-
 ըին դրամներէն ոմանց պատկերները ,
 որոնց վրայ տեղն 'ի տեղը խօսիլը քաջ
 դրամագիտաց թողլով , մենք մեր չա-
 փովը կը հրատարակենք անոնց՝ որոնց
 ազգասիրութեան ծարաւը բաժակով
 մ'ալ կշտացընելը միշտ հաճոյ պաշտօն
 մը կատարել կը սեպենք . և միայն պատ-
 կերներն ալ անունով ցուցընելը անոնց՝
 որ ամենեւին չեն տեսած մեր քաջ և
 մեծ նախնեաց յիշատակարանները՝ կար-
 ծեմք որ մեծ զուարճութեան պատճառ
 կ'ընծայէ . մանաւանդ մեր Բ Տիգրա-
 նայ դէմքը տեսնել՝ պատմութեան տա-